

ПРИБУНЬА СТУДЕНТА

Вівторок,
16
листопада
2005 року
№ 11 (2043)
Газета
виходить
з 1930 року

Національний університет водного господарства та природокористування

Шановні студенти!

Щиро вітаю вас з вашим
найулюбленишим і
найшановнішим святом –
Міжнародним днем студента!

Бажаю творчої наснаги,
міцного здоров'я, радості,
натхнення, впевненості у
власних силах, віри, любові та
надії.

Нехай роки навчання в
університеті залишаться у
вашій пам'яті як найкращий і
найщасливіший час. Будьте
господарями своєї країни і

господарями своєї долі!

Зі свого боку, обіцяю вам і
надалі відстоювати інтереси
студентства, робити все для
того, щоб ви вчилися в одному
з найкращих навчальних
закладів країни, а отримана
тут освіта відкрила вам шлях
у щасливе майбутнє!

**Ваш ректор –
Василь ГУРИН,
випускник Українського
інституту інженерів
водного господарства 1971 р.**

Університет очолив його вихованець

Міністр освіти і науки Станіслав Ніколаєнко наказом від 10 листопада 2005 року призначив ректором Національного університету водного господарства і природокористування Василя Арсентійовича Гурина – доктора технічних наук, професора, завідувача кафедри експлуатації гідромеліоративних систем.

Кандидатуру Василя Гурина на посаду ректора університету рекомендувала міністерству конференція трудового колективу на підставі підсумків таємного голосування, яка відбулася напередодні. На підтримку В.А. Гурина віддали свої голоси 143 делегата, що становить 40 відсотків голосів делегатів конференції.

В оголошеному Міністерством освіти і науки конкурсі щодо заміщення вакантної посади ректора НУВГП виявили бажання взяти сім чоловік. Усі вони відповідають висунутим вимогам – доктори наук, професори, люди з великим викладацьким та науковим досвідом. До того ж усі претенденти на посаду працюють в університеті, добре відомі громаді. Окрім виконуючого на той час обов'язки ректора університету Василя Гурина, це перший проректор Сергій Ковальов, проректор з наукової роботи та міжнародних зв'язків Леонід Кожушко, проректор з науково-педагогічної та методичної роботи Віктор Мошинський, професор кафедри гідромеліорації Микола Лазарчук, декан факультету землеустрою та геоінформатики

Петро Черняга, завідувач кафедри гідротехнічних споруд Микола Хлапук.

Вибори ректора на багато - альтернативних засадах відбувалися в університеті вперше, отож, щоб ознайомити колег зі своїми передвибірчими програмами, претенденти на посаду провели ряд зустрічей в колективі (згідно з „Законом про освіту” ректора обирають працівники університету, причому 75 відсотків з них повинні становити педагогічні та науково-педагогічні працівники), опублікували ці програми в університетській багатотиражці, розмістили на стендах у навчальних корпусах. Аби врахувати думку більшої кількості працівників, внесено поправку до статуту університету і збільшено число делегатів конференції трудового колективу з 200 до 360.

У роботі конференції взяли участь народний депутат України В. Хомутинник, в.о. начальника департаменту Міносвіти С. Омел'ченко, начальник юридичної служби Міносвіти А. Свириденко, заступник голови Рівненської облдержадміністрації І. Турко, заступник міського голови Рівного С. Богатирчук-Кривко, начальник обласного управління освіти І. Ветров, начальник Рівненського обласного управління водного господарства В. Терещенко, депутат Рівненської обласної ради В. Берташ та інші офіційні особи.

Новий ректор університету - Василь Гурин – наш земляк, народився в селі Друхів Березнівського району на Рівненщині у багатодітній селянській сім'ї.

У 1971 році закінчив Український інститут інженерів водного господарства (таку назву носив тоді „водний”), отримавши фах інженера-гідротехніка. Як молодий спеціаліст працював за направленням у Хабаровському краї, де пройшов шлях від майстра до начальника будівельно-монтажного управління.

Понад тридцять років вчений займається науковими дослідженнями з експлуатації і надійності систем водного господарства. У 1982 році захистив кандидатську, а в 1991 році – докторську дисертації в Московському гідромеліоративному інституті за тематикою – надійність роботи і удосконалення трубопроводних систем зрошення. Автор понад 200 наукових та методичних праць, 75 винаходів. Створив власну наукову школу, підготував шість кандидатів наук.

З 1980 року працює на викладацькій роботі в своїй Альма-матер: асистентом, старшим викладачем, доцентом, професором, завідувачем кафедри експлуатації гідромеліоративних систем.

Обіймав посаду проректора з міжнародних зв'язків. Обирався депутатом Рівненської обласної ради третього скликання.

Одружений, має двох доньок і двох онуків.

Золотий фонд університету

Щороку наші студенти демонструють високий рівень знань на Всеукраїнських студентських олімпіадах „Студент та науково-технічний прогрес”. Серед технічних та економічних закладів наш університет декілька років поспіль входить у десятку найкращих, а за підсумками минулого навчального року університет зайняв третє місце, поступившись лише студентам Національного технічного університету України „КПІ” та Донецького національного технічного університету, які посіли перше і друге місця. У стінах нашої Альма-матер минулого навчального року теж відбулися заключні етапи олімпіад - з дисциплін „гідромеліорація”, „водовідведення” та водопостачання”, технологія будівельних виробів, конструкцій та матеріалів”. На підставі рішень оргкомітетів дипломами переможців другого етапу олімпіад нагороджені наступні студенти.

Перше місце – випускниця ФВГ **Надія Гуржій** (гідромеліорація), керівники **В.Г.Муранов, П.І.Медусь**, доценти кафедри гідромеліорацій, **І.М.Карпович**, завідувач кафедри обчислювальної математики; п'ятикурсник МЕФ **Максим Кідрук** (деталі машин та основи конструювання), керівник **В.М.Стрілець**, доцент кафедри теплоенергетики та машинознавства; п'ятикурсник ФВГ **Сергій Швороб** (водопостачання та водовідведення), керівник **Т.В.Вижевська**, доцент кафедри водовідведення, теплогазопостачання і вентиляції.

Друге місце – випускник ФВГ **Олег Ковальчук** (гідромеліорація), керівник **А.М.Рокочинський**, завідувач кафедри гідромеліорацій; випускниця ФВГ **Наталія Амасєва** (землепорядкування та кадастр), керівник **П.Г.Черняга**, завідувач кафедри землеустрою, геодезії та

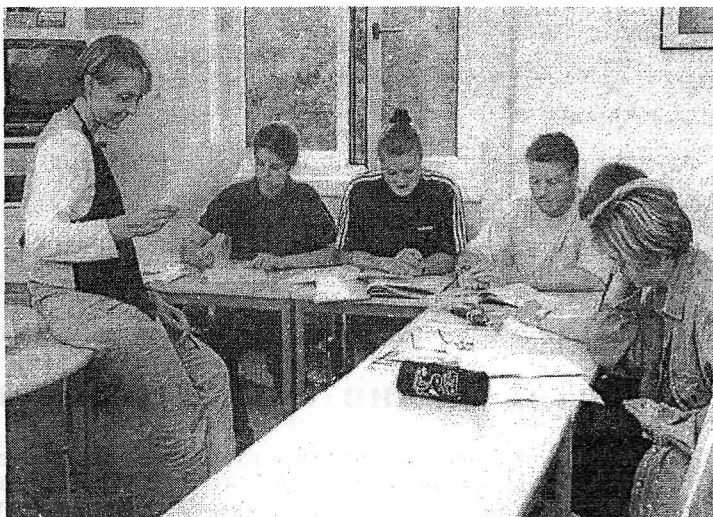
геоінформатики; п'ятикурсник МЕФ **Максим Кідрук** (система автоматизованого проектування та комп'ютерного моделювання в машинобудуванні), керівник **А.О.Сиротинський**, доцент кафедри будівельних, дорожніх, меліоративних машин і обладнання; п'ятикурсник ФЕП **Віктор Мельник** (агроєкологія), керівник **М.О.Клименко**, завідувач кафедри екології; четвертокурсник ФЕП **Дмитро Сич** (політологія), керівник **Г.В.Сталовєрова**, старший викладач кафедри політології, соціології і права; п'ятикурсник МЕФ **Олександр Стадник** (розробка родовищ корисних копалин), керівники **В.А.Стріха, О.В.Пастухов**, старші викладачі кафедри

вентиляції; п'ятикурсниця ФЕП **Лариса Скрипин** (облік та аудит), керівники доценти кафедри обліку і аудиту **С.О.Левицька, Н.М.Позняковська, О.Р.Суша** та інші; четвертокурсник ФЕП **Дмитро Дашевський** (економіка підприємства), керівник **Г.Е.Гронтковська**, завідувач кафедри економічної теорії; п'ятикурсник МЕФ **Микола Семенюк** (розробка родовищ корисних копалин) керівники **В.А.Стріха, О.В.Пастухов**, старші викладачі кафедри розробки родовищ корисних копалин; п'ятикурсниця ФЕП **Олена Мороз** (економіка підприємства), керівник **А.С.Гордійчук**, доцент кафедри економіки підприємства.

Заохочувальними дипломами

нагороджені четвертокурсниця ФЕП **Олександра Чукарова** та **Ольга Ільїна** (політологія), керівник – **Г.В.Новічков**, доцент кафедри політології, соціології і права; випускниця ФЕП **Ірина Ківінська** (економіка природокористування), керівник **В.М.Гус**, доцент кафедри економіки підприємства.

Окрім дипломів, студенти-переможці отримали грошові винагороди: за перше місце – 500 гривень, друге – 300 гривень, третє – 200 гривень, заохочувальний диплом – 50 гривень. Премійовані й

розробки родовищ корисних копалин.

Третє місце – випускник ФВГ **Сергій Приймачок** (землепорядкування та кадастр), керівник **Л.В.Корнілов**, доцент кафедри землеустрою, геодезії та геоінформатики; четвертокурсник ФЕП **Василь Бігун** (водні біоресурси), керівники **В.В.Сондак**, завідувач кафедри водних біоресурсів та **Т.М.Кунчик**, старший викладач кафедри водних біоресурсів; п'ятикурсник ФВГ **Андрій Кухар** (водопостачання та водовідведення), керівник **Н.В.Кравченко**, доцент кафедри водовідведення, теплогазопостачання та

керівники студентів, які готували їх до участі в олімпіаді.

Багато наших студентів, які стали переможцями олімпіади, займаються науково-дослідною та винахідницькою роботою. Серед них є іменні стипендіати Кабінету Міністрів, Верховної Ради, голови облдержадміністрації, ректора університету. Після закінчення університету вони, як правило, вступають до аспірантури, залишаються на викладацькій роботі, їх запрошують на провідні посади у різних галузях.

Тетяна ШАЛУПІНА

Нагорода за природоохоронну діяльність

У торгово-промисловій палаті України відбулася презентація іміджево-довідникового видання „Екологія та природні багатства України”. У виданні представлені колективи, підприємства, організації, що сприяють сталому розвитку країни у сфері раціонального використання природно-ресурсного потенціалу, досягненню збалансованості співіснування природного середовища, держави і суспільства, співпрацюють з європейськими та міжнародними інституціями щодо оптимізації життєдіяльності людства в умовах безпечного природного середовища.

Серед таких – і Національний

університет водного господарства та природокористування, який виступав у номінації „наукові установи, навчальні заклади та проектні інститути”.

За досягнення у сфері екології і природоохоронної діяльності НУВГП нагороджено пам'ятною медаллю, а декана факультету екології і природокористування, доктора сільськогосподарських наук, професора **М.О.Клименка** – почесною грамотою загалом українського проекту „Екологія та природні багатства України”.

У церемонії нагородження номінантів брав участь голова Державного комітету України по

водному господарству **Василь Сташук**, а також керівники інших державних комітетів та міністерств.

На думку видавців довідника – Українського видавничого консорціуму та видавництва „Новий Світ” – видання сприятиме раціональному використанню та відтворенню природних ресурсів, забезпеченню екологічної, ядерної та радіаційної безпеки.

Ефективно використати наведену інформацію допоможе і розповсюдження книги на міжнародних виставках, семінарах, серед міністерств та відомств, центральних і регіональних органів державного управління, посольств і представництв України за кордоном.

Анна ЄЗЕРСЬКА

Водники у Верховній Раді

Полку випускників Національного університету водного господарства та природокористування у Верховній Раді України прибуло. Його поповнив Микола Поровський, який увійшов за списком блоку „Наша Україна” на одне з місць народних депутатів, що перейшли в уряд.

Микола Поровський закінчив у 1979 році будівельний факультет Українського інституту інженерів водного господарства (таку назву тоді носив водний університет), отримавши кваліфікацію інженера –

будівельника.

Окрім нього, до Верховної Ради нинішнього скликання входять ще чотири випускники нашого навчального закладу.

Це Сергій Олексіюк (закінчив гідромеліоративний факультет 1981 року), Юрій Ширко (механічний факультет, 1981 рік), Микола Нощенко (гідромеліоративний факультет) та Ігор Єремеев (будівельний факультет, 1992 рік).

Вони є представниками різних партій та блоків. Так, якщо Микола Поровський – голова Республіканської християнської

партії України, то Сергій Олексіюк та Юрій Ширко – представники Української Народної Партії (відповідно очолюють Рівненські обласну та міську організації УНП), а Ігор Єремеев – заступник голови Народної Партії (Литвина), керівник однойменної фракції у парламенті.

Нинішній склад Верховної Ради – найбільш „зоряний” для Національного університету водного господарства, адже членами парламенту є п’ятеро його вихованців.

Таки вміє „водний” готувати лідерів!

Людмила СТУПЧУК

Цінуємо кожную краплину

Наші випускники працюють у різних кутках України, чимало з них і на півдні, зокрема в Автономній Республіці Крим. Одне із місць роботи меліораторів – Салгирське управління зрошувальних систем.

Незабаром у правління святкуватиме своє 50-річчя. Позаду півсторіччя копіткої праці, боротьби за вологу, кожную краплину води. Салгирське управління зрошувальних систем було створене у квітні 1956 року відповідно до наказу Міністерства меліорації і водного господарства для обслуговування Салгирської зрошувальної системи – однієї з найстаріших систем у Криму. Основним джерелом зрошення стала дамба Сімферопольського водосховища, яка будувалася протягом трьох років і була зведена у 1955 р.

Хоча земля у Сімферопольському районі родюча, та південна спекотлива погода не завжди сприяє вирощуванню високих сільськогосподарських врожаїв, тому цінується кожна крапля вологи, земля потребує регулярного поливу. На допомогу приходять наші

випускники – меліоратори та гідротехніки. Вони швидко й своєчасно подають і перекачують воду у маловодні регіони, контролюють використання та охорону водних ресурсів.

Особливістю Салгирської зрошувальної системи є те, що вода тут подається не лише у вегетаційний період, а протягом цілого року, у тому числі взимку, при низьких температурах. Цьому сприяє і протяжність закритих трубопроводів – 144 кілометри.

Вже протягом двадцяти років управління успішно очолює випускник «водного», заслужений працівник водного господарства Автономної Республіки Крим Володимир Мойсейович Панютін. Завдяки його компетентному керівництву оперативно вирішуються проблеми управління, зрошення земель і

ремонту водогосподарських споруд. Працює тут і чимало наших випускників різних років, в управлінні високо цінують їх професійну підготовку, наполегливість та старанність. Серед них – Б.Г.Павленко,

Ю.П.Нагірний, В.В.Турчак, В.М.Гусева, Н.І.Химчик, А.А.Борисенко, М.П.Головніч, Н.М.Фіщенко, О.М.Шилюк, В.В.Шилюк, С.М.Веселовський, Н.Я.Марчук, С.С.Агеев. Своєю працею вони внесли значний вклад у розвиток сільського господарства Кримського півострова.

Наразі перед фахівцями Салгирського управління зрошувальних систем стоять такі важливі завдання, як раціональне розподілення органічних водних, енергетичних, матеріальних та інших ресурсів з метою отримання високих врожаїв при мінімальних затратах і негативних екологічних наслідках зрошення.

А досвід і практика показують, що гідротехнічна меліорація у Сімферопольському районі не лише економічно виправдана та екологічно чиста, а й вкрай необхідна.

Вікторія ШИЛЮК,
випускниця НУВГП
2000-го року

Перемоги рівненської архітектурної школи

Яким ви уявляєте центр Рівного в найближчому майбутньому? Ще не думали? А от студенти-архітектори нашого університету вже знають точно. По-перше, це має бути пішохідна зона, як у багатьох гарних містах. По-друге, тут розмішуватимуться виставкові зали, книгозбірні, бізнес-центри, інтернет-клуби, студії, симпатичні кафе, що роблять наші прогулянки містом не лише корисними, а й приємними. Все це з'єднують переходи-акваріуми, кризь прозоре покриття яких видно небо. Такі ж переходи сполучають майдани і парки. І знаходиться цей сучасний квартал в районі вулиць Соборна, Чорновола, Драгоманова, 16 липня.

Щоравда, існує він поки що лише на папері – в комплексному дипломному проекті, виконаному на замовлення Рівненського міськвиконкому студентами – архітекторами Юрієм Андрійчуком, Сергієм Гайбонюком, Анною Олійник, Іриною Тадрою та Тарасом Ткачуком.

І хоча проект майбутні зодчі ще не втілили в життя, проте перше визнання він вже здобув. Бакалаврська робота, виконана майбутніми архітекторами під керівництвом заслуженого архітектора України, доцента О.М. Юрчука, здобула диплом третього ступеня на ХІУ конкурсі дипломних робіт студентів – архітекторів.

До речі, у цьому конкурсі, що

проводився за підтримки Київського національного університету і Національної академії образотворчого мистецтва та архітектури, взяли участь представники 15 архітектурних шкіл України.

Окрім того, проект наших студентів отримав також спеціальний диплом КНУБА – за сучасне вирішення громадської будівлі.

У рамках міжнародного форуму „Київарх-2005” відбувся ще один цікавий студентський конкурс – архітектура та екологія („Артек”). Тут наші архітектори теж виявилися на висоті – без попередньої підготовки троє студентів Ірина Тадра, Павло Бенедюк та Юрій Андрійчук протягом відведених на це трьох днів виконали

завдання за темою «Коло київських міських брам». Вони запропонували цікаве вирішення привокзальної території. І отримали за свій оригінальний проект не лише визнання метрів архітектури, а й спеціальний приз

„За збереження своєрідності середовища”. Для юної рівненської архітектурної школи ці студентські нагороди – справжнє досягнення, – вважає завідувач кафедри, доктор архітектури, професор П.А.Ричков.

Окрім того, на форумі архітекторів відбувся семінар „Архітектурна освіта-2010”, де йшлося про розвиток архітектурної спеціальності у світі Болонського процесу. Як зауважив П.А.Ричков, архітектори зійшлися на думці, що впроваджувати елементи цієї системи при підготовці фахівців творчих спеціальностей (і архітектурів зокрема) потрібно дуже обережно, аби не втратити самобутні рис національної школи.

Але цілком очевидно, що головною перевагою Болонського процесу є освітнє зближення держав Європи, створення атмосфери відкритості і співпраці всіх європейських країн у цій галузі.

Людмила СТУПЧУК

На фото: делегація кафедри архітектури на форумі – завідувач кафедри П.А.Ричков, студенти П.Бенедюк, І.Тадра, Ю.Андрійчук, доценти О.Л.Михайлишин, Є.П.Олійник

Наш найкращий архітектор

В університеті склалася гарна традиція – на Міжнародний день архітектора визначати кращого студента-архітектора.

Цього року таким визнано шестикурсника Мар'яна СМОЛІНА.

Пропонуємо вашій увазі блиц-інтерв'ю з ним.

Мар'яне, чому саме професію архітектора ти обрав?

– Напевно інтуїтивно. Обрав тому, що в глибині душі відчував – це моє. І зараз я дуже задоволений своїм вибором, гордий тим, що потрапив у таке комфортне для мене середовище. (Я маю на увазі і викладачів, і наш студентський колектив, і атмосферу навчання).

Чи важко освоювати ази майбутньої професії? Не шкодуєш про свій вибір?

– Враховуючи те, що я не навчався у художній школі, а був „самоучкою”, у перші роки навчання мені було важко. Саме тоді я поставив перед собою завдання: вийти на потрібний рівень. Постійна робота переросла у звичку, а потім у захоплення. Наразі мені дуже подобається розробляти різні нові ідеї, задуми. Не останнє значення в цьому відіграє вплив різних історичних пам'яток та архітектурних будівель, які я відвідував під час екскурсійних

поїздок. Останнім часом розпочав підготовку до диплому. Поступово йде процес накопичення матеріалу і ескізи пошуки. А ще люблю просто посидіти за цікавою книжкою.

А що саме надихає на нові задумки?

– Багато що, і часом, здається, зовсім несподівано. Як це не дивно звучить – старі будівлі, які я бачу з кожним разом інакше, по-новому. А ще – різноманітні враження від побаченого, проекти відомих та маловідомих архітекторів.

Мар'яне, чи є в тебе програми максимум і мінімум?

– Ні. Таких програм в мене немає. Є звичайний навчальний процес, з якого я беру все те, що необхідно і цікаво. Те, що варте уваги і знадобиться у майбутньому.

Що вважаєш важливим для майбутнього архітектора?

– Важливим у житті архітектора, яким я незабаром стану, вважаю постійне збагачення новими враженнями, ознайомлення зі спеціальними періодичними

виданнями з будівництва і архітектури для розширення творчого кругозору, відвідання пам'яток архітектури, міжнародних виставок, спілкування з колегами різних шкіл.

А чи є в тебе мрія?

– Певно є, як і у всіх. Адже слова мрія і мета майже синоніми, а без мети, вважаю, людина не може реалізувати себе, знайти своє місце у житті. Проте розголошувати не буду – щоб не наврочити. А якщо відверто, моя мрія – реалізація задуманого.

Хто для тебе є творчим ідеалом?

– Про ідеал важко говорити. Можна назвати декількох архітекторів зі світовими іменами, а можна якусь архітектурну школу. Конкретно не можливо визначитись. Скоріше за все, для мене ідеалом є той архітектор, творчі ідеї якого надихають і спонукають до роздумів. Завжди захоплює незвичайний підхід і сміливе рішення.

Розмовляла
Наталія ПАРХОМЧУК

У центрі обговорення – кредитно-модульна система

Реформування освіти, інтеграція в європейський освітній простір, інноваційні погляди на зміст та організацію навчального процесу та багато інших питань були темами доповідей учасників VII Всеукраїнської науково-методичної конференції «Навчально-методичне забезпечення кредитно-модульної системи організації навчального процесу в галузевих університетах», яка відбулася в нашому університеті. У ній взяли участь представники з 28 навчальних закладів України, зокрема Києва, Харкова, Донецька, Дніпропетровська, Полтави, Бердянська, Житомира, Чернівців, Хмельницького, Луцька, Львова, Запоріжжя, Кіровограда та інших міст, які мають певні напрацювання з кредитно-модульної системи організації навчального процесу та ECTS як нагромаджувальної системи кредитів.

Організатором конференції було навчально-методичне управління, яке очолює **Станіслав ГОНЧАРОВ** – професор, член-кореспондент Академії педагогічних наук України, заслужений працівник освіти України. Ми попросили його поділитися своїми враженнями від конференції.

- Науково-педагогічний колектив Національного університету водного господарства та природокористування провів значну роботу з впровадження «Програми дій щодо реалізації положень Болонської декларації в системі освіти і науки України», визначив стратегію входження в Болонський процес. Ряд його аспектів уже стали предметом обговорення на багатьох університетських науково-методичних семінарах, яке проводило НМУ. Реалізація положень Болонського процесу є найактуальнішою проблемою усіх навчальних закладів України. Тому доповіді учасників конференції викликали великий інтерес і жваво обговорювалися.

В Україні Болонський проект реалізується як кредитно-модульна система організації навчального процесу. Експеримент з її впровадження буде тривати протягом 2005-2010 років. Участь у ньому беруть усі вищі навчальні заклади з

державною формою власності. Він має визначити ступінь інтеграції національної освіти України в об'єднану Європу. Бажання України приєднатися до загальноєвропейського освітнього простору – це не данина євромоді, а внутрішня потреба, яка зумовлена вимогами ринку праці.

Для України принциповим є запровадження загальноєвропейської системи визначення трудомісткості навчальної діяльності студентів з огляду на мобільність і необхідність перезарахування їх результатів. Країни Європи застосовують власні національні системи визначення трудомісткості навчання. Україна чітко визначилась, що трудомісткість навчальної діяльності визначає академічний кредит, який складає 36 год. Річне навантаження студента має складати 60 кредитів, а бакалаврська підготовка тривалістю 4 роки – 240 кредитів. До 2010 року в країнах Болонського процесу планується

введення єдиного європейського стандарту – додатка до національного диплома про вищу освіту, в якому будуть записи в залікових одиницях ECTS, що будуть сприйматися по всій Європі.

Впровадження кредитно-модульної системи організації навчального процесу викликає необхідність перегляду традиційної системи і стратегії навчання у вітчизняних ВНЗ. Вона спрямована на індивідуалізацію, інтенсифікацію та комп'ютеризацію навчального процесу впровадження нових форм, методів та технологій навчання, які стимулюють розвиток творчих здібностей майбутніх фахівців.

Учасники конференції прийняли рішення, в якому намітили шляхи подальшого розвитку навчального процесу в галузевих університетах у контексті Болонського процесу та впровадження кредитно-модульної системи організації навчального процесу.

Міжкафедральний семінар

На факультеті економіки і підприємництва відбувся II Міжкафедральний науково-методичний семінар «Відтворення ресурсного потенціалу України в контексті євроінтеграції».

У роботі семінару взяли участь понад 80 учасників. Серед них представники вищих навчальних закладів нашої області, зокрема РДГУ, НУВГП, Міжнародного університету розвитку людини «Україна», а також Луцької філії НУ «Львівська політехніка», Тернопільського державного економічного університету, Волинського державного університету ім. Лесі Українки, Луцького державного технічного університету, Львівської державної фінансової академії, Волинського інституту економіки та менеджменту.

На семінарі виступили 13 доповідачів, які запропонували увазі учасників семінару такі актуальні теми як «Вища освіта і Болонський процес» (професор С.М.Гончаров), «Незалежність аудитора: вимоги ЄС і досвід України» (професор С.Я.Зубілевич), «Облікова політика суб'єктів бюджетної сфери» (доцент Н.М.Позняковська), «Проблеми соціальної оптимізації в Україні у контексті світових соціальних стандартів» (асистент О.І.Гронтковська) та інші.

Цікаві доповіді зробили й аспіранти О.С.Пляшко (РДГУ) та Н.О.Случак (НУВГП), а також майбутні фахівці - п'ятикурсники спеціальності «Облік і аудит» Л.В.Скрипін, О.О.Левицька і О.В.Семенюк (науковий керівник - доцент С.О.Левицька).

Жанна ШИЛО,
заступник декана ФЕІП

Досвід науковців вивчають практики

На кафедрі охорони праці і безпеки життєдіяльності відбувся обласний науково-методичний семінар «Вивчення досвіду роботи викладачів БЖД і ЦО Національного університету водного господарства та природокористування». На ньому були присутні представники МНС, МОНУ та члени обласної науково-методичної ради з безпеки життєдіяльності, цивільної оборони та основ медичних знань. Зокрема, А.С. Юсенко – голова науково-методичної ради, завідувач кафедри загально-технічних дисциплін і технологій РДГУ; А.М. Клещевніков – начальник курсів ЦО в Рівненській області; М.Г.Костюкович – начальник відділу з безпеки життєдіяльності обласного управління освіти, Б.В. Мамчур – підполковник, начальник центру пропаганди головного управління МНС України в Рівненській області та члени кафедри.

Про здобутки кафедри розповів В.Й.Чабан, завідувач кафедри. На семінарі також був заслуханий виступ ст. викладача В.І. Рубанця про викладання дисципліни «Цивільна оборона».

Після закінчення семінару члени ради ознайомилися з виставкою науково-методичної літератури та лабораторною базою кафедри. Вони відзначили, що матеріально-технічна база і методичне забезпечення кафедри знаходиться на належному рівні і заслуговує на вивчення.

Члени семінару також побували на відкритому лекційному занятті з дисципліни «Безпека життєдіяльності», яке проводила з другокурсниками спеціальності «Менеджмент організацій» к.т.н., ст. викладач Г.І. Туровська. Тема заняття – «Ризик та безпека в предметній діяльності». Лекція була проведена на високому науково-методичному рівні з використанням сучасних технічних засобів.

Окремі моменти проведення семінару та відкритого заняття знімалися операторами ТК «Рівне 1». Передбачається, що ці відеоматеріали будуть передані в МНС України.

Вважаю, що подібні заходи корисні як в методичному плані, так і щодо популяризації здобутків кафедри.

Володимир ЧАБАН,
завідувач кафедри охорони праці та безпеки життєдіяльності

Завдання лабораторії – реалізація навчально-наукових проектів

Нещодавно у Центрі міжнародних і регіональних зв'язків створено лабораторію з виконання міжнародних навчально-наукових проектів. Розповіді про діяльність нової лабораторії та перспективи розвитку ми попросили її керівника – доктора технічних наук, професора кафедри гідромеліорації Миколу ЛАЗАРЧУКА.

- На початку року наш університет разом з Вагеньським університетом (Нідерланди), Московським державним університетом природооблаштування (Росія), Кримським державним аграрним університетом, Віденським аграрним університетом (Австрія), Національним університетом природних ресурсів (Франція) та Університетом сільськогосподарських наук (Польща) виграв грант Європейського Союзу в рамках Програми трансєвропейського співробітництва в галузі вищої освіти – TEMPUS-DNEPR за темою „Розробка мережі підвищення кваліфікації фахівців по трансграничних водних ресурсах”.

За роки співпраці Міносвіти та його закладів освіти вже здійснено 136 проектів, які фінансувалися за кошти Європейської комісії. Вони стосувалися переважно впровадження сучасних навчальних технологій, створення та застосування новітніх методів управління навчальним процесом, відновлення тісної співпраці між університетами та промисловістю.

Наразі, після перемоги в конкурсі нашого університету, ми отримали завдання розробити мережу підвищення кваліфікації фахівців водного господарства. Загальна вартість проекту складає 400 тис. євро, третя частина з них виділена нашому університету. Зокрема, в

цьому році в нашу лабораторію передбачена поставка обладнання для прямого (онлайн) спілкування. Отож, у лекторів з'явиться можливість проводити заняття зі студентами і фахівцями у режимі прямого спілкування. Такі телемости просто необхідні при впровадженні дистанційної освіти, для навчання у наших навчально-консультаційних центрах, а також підвищення кваліфікації.

У рамках проекту, спираючись на досвід університетів Австрії, Франції, Польщі, Нідерландів, ми плануємо розробити постійнодіючу систему підвищення кваліфікації працівників водного господарства в Україні і Росії, з метою раціонального і ефективного використання водних ресурсів та покращання їх екологічного стану, а також відкрити магістратуру за фахом „Використання водних ресурсів”.

Отож, робота вже розпочалась. Так, проведено анкетне опитування фахівців водного господарства, яке дало змогу виявити першочергові, найпроблемніші питання у цій галузі. На основі анкет розроблено проект тематики навчальних курсів, який найближчим часом буде узгоджено з Держводгоспом України та Департаментом водних ресурсів Росії. Таким чином, незабаром викладачі України і Росії разом з іноземними фахівцями підготують курси для працівників водогосподарського профілю на

місяцях.

У рамках проекту також передбачено обмін студентами-магістрантами за напрямком „водні ресурси” між університетами-учасниками програми. Вже найближчим часом кілька наших студентів зможуть поїхати навчатися до магістратури університетів Голландії та Москви.

Працюючи над проектом, я ще раз переконався наскільки важливо знати хоча б одну іноземну мову. До речі, ділові переговори в Польщі, Італії та Москві велися лише англійською мовою.

Вважаю, що при вирішенні будь-якої проблеми дуже важливо зібрати послідовність усіх етапів її розв'язання. Тобто спершу визначити необхідність і доцільність поставленої задачі, підготувати відповідних фахівців та законодавчу базу, а вже потім вкладати гроші в проект, як це робиться в Європі. Це відкриває можливість знову створити при університеті інститут підвищення кваліфікації викладачів. Незабаром буде оголошено конкурс на видання навчальних посібників для підвищення кваліфікації фахівців водного господарства в Україні. Користуючись нагодою, запрошую викладачів взяти участь у цьому конкурсі. З переможцями будуть укладені відповідні контракти.

Записала
Наталія ПАРХОМЧУК

Свято серед буднів

Вже кілька років поспіль кафедра філософії має гарну традицію – зустрічатися віч-на-віч зі студентами свого факультету для тіснішого знайомства. „День відкритих дверей кафедри” – це інформаційно-виховний захід, де можна поглибити свої знання про всі філософські дисципліни, дізнатися про мега-завдання гуманітарної гілки вузівського древа пізнання і познайомитися з кожним викладачем кафедри.

Зокрема, під час недавньої зустрічі майбутні спеціалісти дізнались, якщо хочеш стати аспірантом, то вже зараз повен подружитись з цією „любомудрою” наукою, з якої складатимеш кандидатський іспит.

Взагалі ж філософія, як світоглядна система, допоможе зорієнтуватися в сучасному техногенному суспільстві. Непересічна роль у цьому належить різним філософським дисциплінам, які читають викладачі кафедри.

Ось тут, на святі у будень, студенти і познайомилися з викладачами кафедри.

Завідувач кафедри, доктор

філософських наук Ольга Павлівна Наконечна розповіла про основні надбаня кафедри, перспективи її розвитку. А про історію створення кафедри, високий рівень її роботи (кафедри майже 40 років!) повідала Маргарита Тимофіївна Терехіна – кандидат філософських наук, людина, яка стояла біля самих витоків кафедри, чимало років керувала нею і зараз є її невід'ємною частиною.

Майстерно, з „вогником”, що здатен запалювати юні серця на вічне, добре і непереможне, тримав слово Сергій Олександрович Морозов – старший викладач, педагог і психолог, від якого завжди віє колосальним життєвим оптимізмом і душевним теплом.

Молоді і енергійні доценти А.Є.Залужна та Т.А.Коберська також вміють зацікавити та переконати аудиторію. Алла Євгенівна розповіла про плідну наукову роботу кафедри, залучення до неї студентського потенціалу, а Тетяна Ананівна провела експрес-вікторину з культурології. Переможці нагороджувались призами, які надав декан ФГТБ А.М.Маковський.

Найголовнішим призом стала книга про сотню визначних мудреців з підписами викладачів кафедри. Найбільше задоволення отримували культурологи, коли відповіді студентів звучали хором. Адже це означало, що перший курс пройшов немарно.

Своєрідною „родзинкою” для студентського загалу став психотренінг, проведений аспіранткою кафедри Оксаною В'ячеславівною Сарнавською. Виявляється, що за кілька хвилин можна чимало дізнатись про себе, поринаючи у асоціативну поза-реальність!

Господинею свята була Лариса Олександрівна Стасюк, асистентка кафедри, яка дуже гарно виконала свої обов'язки ведучою.

А завершилась зустріч поетично. Декілька власних віршів прочитала Світлана Мейта, член Національної спілки письменників України, яка із задоволенням презентувала студентам збірки своїх поезій.

І хто ж тепер не погодиться, що це було звичайне свято серед буднів?!

Світлана ГУМЕНЮК,
асистентка кафедри філософії

**Валентина
Іванівна
МАЛАХОВА**
31.12.1926 –
14.10.2005

Відійшла у
засвіти одна з
наших
найстарших колег.
Народилася
Валентина
Іванівна
Малахова в сім'ї

учителя в с. Біла Глина Краснодарського краю, дитинство і юність провела на Полтавщині. Закінчила Кам'янець-Подільський педінститут, отримавши спеціальність вчителя історії.

В. І. Малахова з 1965 року пов'язала своє життя з нашим навчальним закладом і пропрацювала тут сорок років. За сумлінну працю була нагороджена подяками адміністрації, медалями „За доблесний труд“, „За трудову доблесть“, „Ветеран праці“.

Останнім місцем її роботи був університетський музей, тож у пам'яті більшості працівників і студентів вона залишилася людиною, у якій завжди можна було отримати інформацію про будь-який період діяльності навчального закладу, його керівників, студентів і викладачів, особливості навчання.

Охоче й цікаво вона висвітлювала сторінки історії університету і в нашої багатотиражної газети „Трибуна студента“. Не нарікаючи, багато працювала і вдома, і на роботі, не рахувалася з власним часом, коли хтось потребував допомоги, жила, як підказувала їй совість.

Втративши Валентину Іванівну, ми втратили не тільки сумлінного працівника, а й людину, яка володіла даром бачити в усіх найкращі риси. Поряд з нею, інтелігентною і вимогливою, кожен старався стати кращим, поряднішим, тягнувся до її моральної висоти.

Ми, друзі і колеги, пронесемо крізь життя світлий образ Валентини Іванівни.

Хай пам'ятником їй будуть добрі справи, любов до людей, безвідмовна готовність допомогти, щира турбота про рідних і близьких.

**Юрій Геннадійович
ЗАРЕМБО -
ГАДЗЯЦЬКИЙ**
03.12.1937- 19.10.2005

Кафедра економічної теорії з великим сумом сповіщає про передчасну смерть провідного викладача, кандидата економічних наук, доцента.

Ю. Г. Зарембо-Гадзяцький народився 3 грудня 1937 р. у місті Бутурліновка Воронезької області. У 1960

році закінчив Львівський сільськогосподарський інститут. Працював на посадах старшого наукового співробітника та завідувача відділу економіки Волинської обласної сільськогосподарської станції. Після захисту 1970 році кандидатської дисертації, працював старшим викладачем Луцької філії Львівського політехнічного інституту, з 1977 року – доцентом кафедри політичної економії Українського інституту інженерів водного господарства.

Юрій Геннадійович був висококваліфікованим, досвідченим фахівцем, справжнім педагогом-новатором у галузі економічної освіти. Він здійснював активну науково-дослідну та науково-методичну роботу, був автором майже 200 наукових і методичних праць, у тому числі й монографії «Измерение эффективности затрат по развитию экономики», в якій викладені основні положення його докторської дисертації. У працях науковця вперше обґрунтована необхідність визначення ефективності витрат щодо підвищення продуктивності праці; описаний процес економічного зростання за рахунок підвищення продуктивності праці з виділенням витрат на заміщення робочої сили та створення робочих місць. Численні наукові статті Ю. Г. Зарембо опубліковані не лише у провідних українських фахових журналах, але й у закордонних. Він автор двох навчальних посібників з дисципліни «Державне регулювання економіки». Юрій Геннадійович багато і творчо працював зі студентами, власним коштом здійснив публікацію збірки студентських наукових праць «Проблеми реформування економіки України».

Інтелігентна і чуйна людина, вчений з енциклопедичними знаннями, Юрій Геннадійович мав високий авторитет серед колег, був знаним фахівцем з економічної освіти. Його любили і поважали студенти, кращі його вихованці викладають у Київському національному університеті ім. Т. Шевченка, Києво-Могилянській академії, в університетах США та інших країн. Світла пам'ять про Юрія Геннадійовича Зарембо назавжди залишиться у серцях його колег, друзів і вихованців.

Відразу дві нагороди - срібну і золоту медалі у ваговій категорії до 50 кг виборола кандидат у майстри спорту третьокурсниця ФЕІП Ірина Садовська.

Срібним призером серед чоловіків (категорія до 60 кг) став третьокурсник МЕФ Олег Чикалюк.

Не було рівних студенту третього курсу ФІП Івану Лук'янчуку, який виборов золоту медаль у категорії до 70 кг, де брали участь 20 спортсменів. У категорії до 90 кг непогано виступив Сергій Арцаба, п'ятикурсник ФІП. Він посів четверте місце.

Всього ж у змаганнях Кубку взяли участь 145 учасників з усіх куточків України. Готував збірну університету тренер Олександр Комаревич.

(закінчення, початок на с. 10)

Футбол

Відбулися змагання Універсиади НУВГП серед факультетів з футболу. Місця розподілилися наступним чином: І – МЕФ, ІІ – ФЕІП, ІІІ – ФМ, ІV – ФБА, V – ФПМ, VI – ФВГ, VII – ФЗГ, VIII – ФГТБ, IX – ФЕП.

Кращим знавцем змагань визнаний Сергій Захарченко, четвертокурсник МЕФ. Кращим воротарем – Віталій Сасовський, третьокурсник МЕФ. Команда-чемпіон нагороджена перехідним кубком, команди-призери – грамотами спортклубу, а гравці – дипломами відповідних ступеней.

П'ять команд вищих навчальних закладів області змагалися на першості області з футболу серед

вищих навчальних закладів (кубок М. Мандзюка) з паралельним заліком у спартакіаду області.

У першій грі команда НУВГП виграла у збірної РІС з рахунком 3:2. Другу перемогу наші гравці здобули над командою РЕГІ з рахунком 3:0. Третя гра зі збіркою „Острозької академії“ знову пройшла на користь нашої команди. Четверта гра з футболістами РДГУ відбулася в нічию.

Отож, наші футболісти стали чемпіонами області.

На другому місті - збірна РДГУ. Футболісти РІС - на третьому місті.

**Анатолій ПАСЕВИЧ,
Олександр ГРИГОРОВИЧ,**
тренери збірної команди
„Водник“

Шалантух знову з нами

У листопаді рівненські студенти мають два особливих свята - Міжнародний день студента та фестиваль студентських театрів мініатюр „Шалантух”, який традиційно передують цій події. Організаторами дійства „Шалантух-2005”, теж традиційно, стали Міністерство у справах сім'ї та молоді, обласне управління у справах сім'ї та молоді і Національний університет водного господарства та природокористування, за сприяння управління у справах молоді і спорту Рівненського міськвиконкому.

Цього року фестиваль „Шалантух” був ювілейним – п'ятнадцятим від дня заснування, отож приїхали взяти участь у ньому п'ятнадцять студентських театрів мініатюр із різних куточків України. Три колективи було з Рівного – „Шатун” (НУВГП), „Лопата” (РЕГП) та „Аварія” (РДГУ). Статус міжнародного підтримали наші давні друзі – „Квартал-311” з Брянська (Росія) та „Сантехелектромонтаж” з Гомеля (Білорусь).

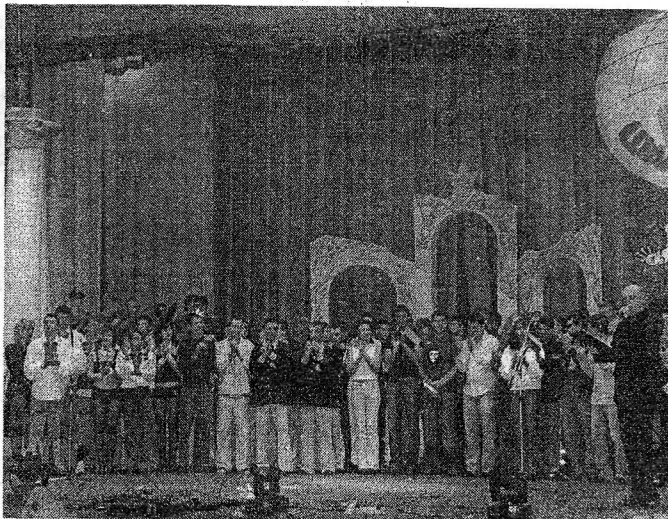
А ще гарною настрою глядачам і журі додали виступи команд „Юмодес” (Хмельницький), „Гарем” (Луцьк), „Півметра кабелю” (Чернігів), „Адреналін” та „Ураган” (Львів), „Взгляд” та „Дивні люди” (Київ), „Фіма” (Полтава), „Академія” (Одеса), „Трембеля” (Харків).

Три дні учасники фестивалю (а до них можна віднести не лише акторів, а й глядачів) веселилися у міському палаці культури „Текстильник”, тішачи своїми дотепами ще й журі та організаторів. Шквал оплесків, ураган сміху викликали сценки „Екзамен навпаки”, „Осінній призів”, „Ранок в гуртожитку” і та ж пора доби на парах тощо... Кому ж, як не студентам знати всі тонкощі взаємин студент-декан, студент-вахтер чи студент – студент(-ка)? На жаль, траплялися випадки, коли колективи брак дотепності намагалися компенсувати так званим «солдафонським» гумором (порівнювали б свої виступи з виступами кращих, скільки справжній дотепників довкола).

І хоча журі настійливо радило стемівцям приділяти більше уваги власне студентським темам, та хіба ж не беруть студенти участі в усіх подіях, з яких складається наше життя? Тай політичні сценки у виконанні студентів теж виглядали дотепно, весело і зовсім не образливо (а надто як їх порівняти з картинками із засідань парламентарів та законодавців).

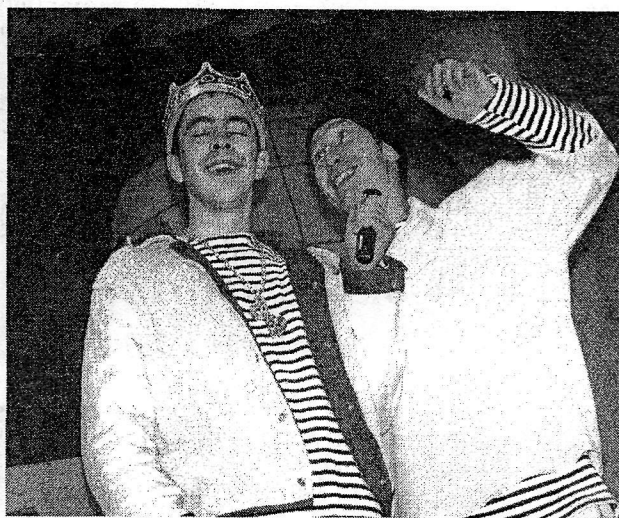
Всі виступи СТЕМів за тематикою доречно поділити на блоки – власне студентський, театральний, музичний, мініатюрний.

Глядачів потішили яскравими сценками „Ляльковий театр”, „Драматичні новини”, „Цирк”,

„Історія виникнення однієї картини”, дует „Деталі машин”, мініатюрами „Реклама мобільного зв'язку”, „Порятунок від стесу”, „Мікрофон”, „Повар-віртуоз”, „Розпрягайте, хлопці, коні”, „Україна, Америка, Росія”.

Остання мініатюра у виконанні

„Академії”, до речі, журі визнало кращою. Досить сказати, що відбувалася вона під пісню з популярного нині російського телесеріалу „Не смотри ты по сторонам, оставайся сама собой...” і стане зрозумілим її зміст.

Кращою мініатюрою зі студентського життя визнала сценка „Екзамен навпаки” (Сантехелектромонтаж), де приймати заборгованість до студента прийшла ціла делегація викладачів на чолі з деканом („Відповіді тут даю я” – це вам нічого не нагадує?

Кращою мініатюрою – „Повар-віртуоз” („Ураган”), музичним номером – „Дует „Деталі машин” („Квартал-311”), історичною мініатюрою – „Історія однієї картини” („Лопата”).

Найкраще в оригінальному жанр зумів проявитися СТЕМ „Взгляд”.

Найкращою актрисою фестивалю журі, очолюване одним з організаторів СТЕМівського руху на Рівненщині доктором технічних наук, професором Володимиром Роговим, назвало Олену Болотніну з „Академії”, кращим актором – Вадима Бабія з „Шатуну”.

Почесне третє місце за рішенням журі отримали два колективи – „Квартал-311” (Брянськ) та СТЕМ нашого університету „Шатун”.

Друге місце дісталось СТЕМу „Дивні люди” з Києва, а перше заслужено присуджено львівському „Урагану”.

Почесні нагороди переможцям і відзнаки усім СТЕМам вручив ректор НУВГП Василь Гурин. Усі театри були також щедро обдаровані спонсорами дійства.

Гран - приз фестивалю, заснований головою Рівненської облдержадміністрації, Василь Червоний вручив СТЕМу „Академія”. Разом з Василем Гурином вони привітали всіх учасників і гостей фестивалю з наступаючим святом студентства, побажали цікавого і насиченого студентського життя, про яке всі пам'ятають як найкращі роки.

Почесними грамотами відзначені також організатори фестивалю – В'ячеслав Камінський, Юрій Ліпський, Віталій Ліпський, Володимир Шлапак, Василь Лукашук, режисер фестивалю Анатолій Убогий та незмінний ведучий усіх „Шалантухів” Ростислав Кравчук.

Закінчився фестиваль „шалантухівським” гімном, який за традицією, виконали всі учасники фестивалю.

Отож, „Хай лунає наш сміх і єднає нас всіх! Хай „Шалантух” живе!” До зустрічі, Шалантух-2006”!

Людмила БОРИСЕНКО

AIESEC в Рівному

Нещодавно в нашому місті пройшов перший збір учасників міжнародної студентської організації AIESEC. Студенти мали змогу познайомитись з діяльністю організації, дізнатися про особливості і цілі її функціонування, багато іншої цікавої інформації. Найактивніші студенти побували на конференціях осередків в Тернополі та Львові. Основна мета поїздки - почерпнути побільше інформації про роботу організації, обґрунтувати можливості і перспективи заснування організації в Рівному.

AIESEC – це найбільша міжнародна молодіжна організація, яка охоплює 91 країну світу і проводить активну діяльність впродовж 55 років. Керівництво організацією здійснюють лише молоді люди. Глобальна, незалежна, неополітична і неприбуткова організація AIESEC налічує понад 18 000 молодих ініціативних людей, які залучаються до роботи по всьому світу.

Найактивнішу участь в організації беруть студенти, оскільки вони можуть ефективно організувати свій час і поєднувати навчання з роботою. На національному та міжнародному рівнях працюють студенти останніх курсів або випускники, оскільки це вимагає набагато більше досвіду і часу.

AIESEC дає можливість молодим людям розвинути свій потенціал і лідерські здібності, здобути знання та отримати практичний досвід роботи шляхом участі в програмах стажувань за кордоном та різноманітних національних і міжнародних освітніх та робочих конференціях. Кожен член організації має змогу втілити у життя власний проект, спрямований на вирішення соціальної проблеми, і

таким чином отримати досвід у проектному менеджменті, плануванні, роботі з партнерами, а також здобути професійні навички.

Всі члени організації самі обирають напрямок своєї діяльності в організації, час та особливості своєї роботи. Хтось працює в AIESEC на керівних посадах, хтось їде за міжнародною програмою стажувань здобувати практичний досвід роботи, аби потім

створює та виховує майбутніх лідерів змін у нашій країні. Окрім того, щороку сотні представників України відвідують міжнародні конференції, працюють за міжнародними програмами стажувань у різноманітних країнах, нашу країну представляють на міжнародному рівні. Іноземні стажисти в українських компаніях роблять внесок у розвиток нашої економіки, користуючись своїм міжнародним досвідом та інноваційними підходами.

Протягом останніх років AIESEC став відомим в Україні як доволі потужний бренд.

Перед кожним проектом, відбором або презентацією, організація дає можливість всім бажаним залучитися до участі, повідомляючи про них на плакатах, у флаєрах, брошурах, розповсюджуючи інформацію в пресі та обов'язково на нашому веб-сайті www.ua.aiesec.org

Не зважаючи на серйозні цілі та плани, AIESEC - це ще й організація, де можна цікаво і

весело проводити час. І це не лише святкування вдало проведених проектів, а й різноманітні зустрічі, вечірки, святкування Пасхи та Івана Купала, на які з'їжджаються члени організації з різних міст та країн, і просто дружні зустрічі.

Постійна робота в команді часто закінчується багатолітньою дружбою і хорошими стосунками.

AIESEC дає можливість кожному із вас стати її учасником. Наступний наш проект - це організація університетської конференції, на якій ви маєте можливість побувати і приєднатися до AIESEC.

Слідкуйте уважно за оголошеннями AIESEC!

Ірина КРУК,
студентка ФЕІП

Новини спорту

Легка атлетика

Завершилися змагання з легкоатлетичного кросу Універсіади НУВГП. В особистому заліку кращий результат на дистанції на 3000 м показав Микола Довмат (3 курс, ФБА). Михайло Медвідь - на другому місці (3 курс, ФБА), на третьому - Петро Михальчук (2 курс, МЕФ).

У змаганнях на дистанції 2000 м переможці розташувалися так: I місце - Андрій Горецький (1 курс, ФЕІП), II місце - Василь Маліновський (3 курс, МЕФ), III місце - Андрій Верещак. Серед дівчат місця розподілилися наступним чином: I місце у Тетяни Волкової (5 курс, ФВГ), II місце здобула Вікторія Бойко (1 курс, ФБА), III місце в Ольги Полховської (1 курс, ФЕІП).

Тисячу метрів найшвидше пододала Ірина Штогрин (3 курс, ФЕІП). Друге місце виборола Вікторія Потарейко (2 курс, ФЗГ), а

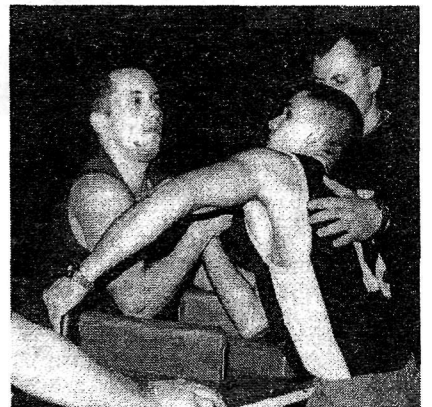
третє у Оксани Таргоній (1 курс, ФЕІП).

У командному заліку місця з легкоатлетичного кросу розташувалися так: I - ФБА, II - ФЕІП, III - ФМ, IV - МЕФ, V - ФВГ, VI - ФПМ, VII - ФЗГ, VIII - ФЕП, IX - ФГТБ.

Міні-футбол

Завершився восьмий традиційний турнір з міні-футболу серед збірних команд ФБА. Чемпіоном стала команда другого курсу (капітан команди - Ігор Овчаренко). На другому місці - команда третьокурсників на чолі з капітаном Сергієм Машуком. А Станіслав Дронов разом зі своєю командою п'ятикурсників посіли третє місце. Команди нагороджені дипломами та грошовими преміями (спонсор - кафедра інженерних конструкцій), а команда-чемпіон перехідним кубком.

Армспорт
Чудово виступили наші студенти на змаганнях Кубку України з

армспорту, який відбувся у м. Севастополі.

(початок, продовження на с. 11)

Великі перемоги починаються з маленьких успіхів

У нашому університеті є чимало студентів, які успішно поєднують навчання зі спортом. Більше того, своїми спортивними успіхами приносять славу не лише рідному навчальному закладу, але й місту, області.

Сьогодні наша розповідь про декількох зі спортсменів, які займаються важкою атлетикою та армреслінгом. Ми попросили їх розповісти про те, як вони прийшли до спорту, які досягнення вважають своїм найбільшим успіхом, яке місце посідає спорт у їхньому житті.

Другокурсниця ФМ Наталія ДРАБЧУК – на вигляд дуже тендітна дівчина, аж не віриться, що перед

нами важкоатлетка. І не просто спортсменка, а срібна призерка Універсиади і чемпіонка України серед юніорів цього року, яка відбулася в Харкові. Наталія – володарка відразу трьох золотих медалей, які виборола на Міжнародному турнірі з важкої атлетики у Луцьку. А прийшла вона у важку атлетику ще навчаючись в школі. До того як знайшла себе у цьому виді спорту, перепробувала, здається, все – музику, танці, аеробіку, виготовлення квітів. Зате тепер багато чого вміє і точно знає, чого хоче. Наталія сама із Здолбунова, там і примітив її задатки заслужений тренер України Василь Гордійчук. В університеті вона займається у тренера Євгена Комаревича. Так що тепер має двох наставників. Найвищим своїм досягненням дівчина вважає виконання нормативу майстра спорту, звання чемпіонки Європи 2002 року серед кадетів (Наталія тоді ще навчалася в дев'ятому класі Здолбунівської ЗОШ №6). Найвищий результат – 65 кг у ривку і 80 кг – у поштовху. Що ж до того, чи не заважають постійні тренування навчанню, відповідає: „Навпаки, спорт загартовує характер, робить волевою, відповідальнішою, вчить раціонально розпоряджатися часом. Тому дівчатам, які ще не дружать зі спортом, радила хоча б фізкультурою займатися, а там дивись, і оберуть вид спорту, який найбільше до душі.”

Оксана МАЛІНОВСЬКА, другокурсниця ФЗГ, кандидат у майстри спорту з гирьового спорту:

– Під час навчання у школі, тим більше у сільській, я навіть не думала, що в мене є приховані таланти спортсмена. Вже після того, як стала студенткою, проходив набір до спортивних секцій. Тоді я й записалася на секцію важкої атлетики під керівництвом Євгена

Комаревича. Через три місяці після початку занять я поїхала на обласні змагання у Березне і там виконала перший розряд. Це 91 підйом гирі вагою 16 кг. Спершу почувала себе якось ніяково – виходити на майданчик під пильними поглядами. Здавалося: „А раптом не зможу, підведу колектив і себе...”. Але коли відчуваєш підтримку з боку друзів, родичів, тренера – сила, здається,

сама прибуває! Коли я зрозуміла, що наполегливість і напір допомагають мені покращувати результати з кожним разом, стала частіше відвідувати секцію і більше тренуватися. Хочеться довести не лише однокласникам, друзям, рідним, що я зможу виконати найкращий результат, а й самій собі. Цього року на чемпіонаті України здобула бронзову медаль, виконала норматив кандидата у майстри спорту. До майстра спорту не вистачило 20 підйомів, але, думаю, головні мої перемоги попереду.

Ірина САДОВСЬКА, третьокурсниця ФЕІП, кандидат у майстри спорту з армреслінгу:

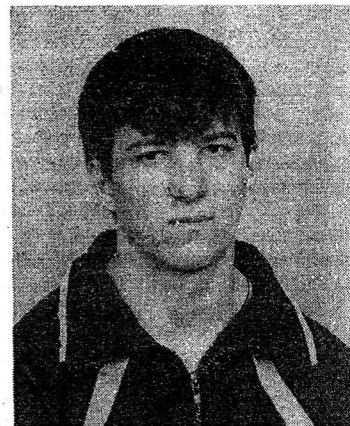
– Я теж почала займатися спортом

вже в університеті. Дізналася про греко-римську боротьбу та те, що в нас є така секція. Мені давно хотілося займатися якимось видом боротьби, пов'язаним з самозахистом. Певно, тренер Олександр Комаревич побачив у мене задатки і запропонував перейти займатися до секції армреслінгу. Поступово почала брати участь у змаганнях університетських, потім – міських, обласних, всеукраїнських. На чемпіонаті України у Києві, де я посіла п'яте місце, мені присвоїли звання кандидата у майстри спорту з армреслінгу. Звичайно, хороший результат приносять лише постійні тренування. Свої найвищі нагороди – золоту і срібну медалі – я виборола на Кубку України. До речі, одну медаль – правою, іншу – лівою рукою. Мрія моя – отримати звання заслуженого майстра спорту. Отож, ще є над чим працювати.

Іван ЛУК'ЯНЧУК, третьокурсник ФПМ:

– Ще зі шкільних років я захоплювався різними видами спорту. Спершу, футбол, потім самбо. Але коли вступив до

університету та почув про секцію армреслінгу, відразу почав її відвідувати. Навіть сама назва видалася мені цікавою, та й хотілося випробувати свою силу у руках. Починав з міських, потім обласних змагань. Минулого року на Кубку України я посів перше місце, а цього року на чемпіонаті України – третє місце. Працюю і надалі над собою під керівництвом Олександра Комаревича, „спортивно” розвиваюся, расту. У майбутньому планую вийти на європейський, а вдасться, то і на світовий рівень. До речі, вже багатьох своїх друзів залучив до цього виду спорту. Напевно, і вони не могли залишатися байдужими до моїх перемог.

Розмовляли
Наталія ПАРХОМЧУК,
Людмила СТУПЧУК

Творчі здібності для майбутнього фаху

Цього навчального року технікум технологій та дизайну вперше випустить фахівців моделювання та конструювання виробів народного вжитку. Про нову спеціальність ми попросили розповісти четвертокурсницю навчального закладу Анастасію АНДРЕСВУ:

- Закінчивши Сарненську середню школу, я вступила до швейного училища м.Острога, адже мені з дитинства подобалося шити одяг лялькам, моделювати, вигадувати нові фасони. Тим паче я росла в атмосфері швачок – і мама, і бабуся в мене постійно щось шиють. Після закінчення училища вирішила продовжити навчання і підвищити свій фах. Приїхала в Рівне, дізналася, що в технікумі технологій та дизайну відкрилася нова спеціальність – моделювання і конструювання виробів народного вжитку. Відразу вирішила, що це моє. Навчаючись тут, я дізналася, що

майбутні модельєри повинні вміти створювати одяг від початку до кінця, розробити конструкцію певної моделі, підібрати тканину та оздоблення, а потім його виготовити. Звичайно, втілювати свої художні задуми потрібно, враховуючи вимоги замовника. Адже кожна людина – це індивідуальність, яка потребує особливого підходу до своєї статури, зовнішності. Одягом можна підкреслити переваги, зробити людину ще прекраснішою, неповторною. А відчувши себе такою, людина преображається, відчуває себе впевненіше. Спеціаліст з дизайну одягу повинен мати особистий смак, щоб створити ансамблі одягу та аксесуарів. У цьому нам – майбутнім модельєрам-дизайнерам допомагає вивчення спеціалізованих дисциплін: конструювання та технологія виготовлення виробів, малюнок, живопис, композиція, історія стилю.

Нас навчають створювати одяг, втілювати ідеї, фантазії, задумки в

художні образи і розробляти нові моделі одягу, формуючи новий імідж людини.

Теоретичні заняття в технікумі чергуються з практичними.

Так, за певний період часу в майстернях технікуму ми виготовляли шість виробів, які оцінювались як з аліко в а робота. Це пальто, жакет, сукня, блуза, спідниця, брюки. Кожен шив на себе.

Отже, була гарна нагода отримати високий бал і пошити щось собі на власний смак. Ознайомчу практику ми проходили на різних підприємствах міста: швейній фабриці „Рівне стиль”, ПП „Міс”, ательє „Мрія”, „Світанок”, „Класік”. Хочу зауважити, що зараз майже всі підприємства шиють з матеріалу замовника та на розроблених лекалах, що не сприяє втіленню власного бачення в майбутню модель. Проте, в приватному підприємстві „Міс”, яке виготовляє на замовлення дитячий і дорослий одяг, шие сумки, є можливість реалізувати себе творчо. Подаєш свою розробку на розгляд комісії, яка її затверджує, а потім розробляєш лекало власного виробу. До речі, ціни на такі речі у „Міс” значно нижчі від ринкових.

Ще чого хотілося б, так це більшої підтримки на виробництві, відвертій поради, більше можливості знайти цікаву роботу. Я вже цікавилась майбутнім місцем роботи, проте майже всі підприємства вимагають стаж хоча б три роки. Але ж і молодим фахівцям потрібно з чогось починати!

Розмовляла
Наталія ПАРХОМЧУК

У зоні особливої уваги

Є категорія людей, які завжди потребують особливої уваги не тільки держави, суспільства, а й колективу, в якому вони перебувають. Йдеться про дітей-сиріт, позбавлених батьківського спілкування.

У нашому університеті приділяється таким студентам чимала увага, проте, звісно, це не замінить їм батьківське тепло, ласку, любов...

Що ж саме надає наш університет цій категорії студентів? Як розповів начальник управління з виховної роботи Владислав Солодкий, вони мають можливість безкоштовно закінчити комп'ютерні курси та курси водіїв при університеті, оздоровитися в санаторії-профілакторії „Водник”. Не місцеві студенти безкоштовно проживати у гуртожитку. Також університет виділяє їм кошти на харчування. Всі студенти, які виявили бажання, мали можливість оздоровитися цього літа в Одеській області. Звичайно, бажано було б

заздалегідь подбати про їхнє працевлаштування. Для цього потрібно звернутися у відділ працевлаштування, щоб завчасно підібрати собі вакансію за спеціальністю. П'ятикурсникам також важливо знати, що при працевлаштуванні на підприємство чи в організацію їм видається одяг, взуття на суму не менше 19,4 неоподаткованих мінімумів громадян, а також грошова допомога на початкові витрати не менше 1, 6 неоподаткованих мінімумів громадян.

Під час навчання у вищому навчальному закладі мінімальна стипендія студентів такої категорії складає не менше двох неоподаткованих мінімумів громадян.

Для того, щоб студенти, позбавлені батьківської опіки, вже з перших днів почували себе

комфортно в новому колективі і легко адаптувалися в ньому, велику роботу проводять заступники деканів з виховної роботи, центр соціальної служби для молоді та студентський профком.

До речі, у соціальній службі студенти-сироти мають можливість проконсультуватися, дізнатися про свої права і обов'язки та й просто порадитися. У студентському профкомі оформити санаторно-курортну карту у санаторій – профілакторій „Водник”, а ще раз на рік отримати матеріальну допомогу від університету. Також вони можуть отримати єдиний квиток, який дає право на безкоштовне відвідування театрів, кіно, музеїв та проїзд в громадському транспорті. Крім того, студенти-сироти отримують державну допомогу щомісячно у розмірі 55 відсотків від стипендії.

Алла ГУК

У степах України

Херсонщина – край фруктових садів, рибного достатку, численних заповідників дикої природи та близько 300 здравниць та санаторіїв, зосереджених на узбережжі Чорного й Азовського морів. Аграрний край відомий і своїми приморськими курортами: Залізний Порт, Генічеськ, Скадовськ, Лазурне, Арабатська стрілка – понад сто кілометрів пляжів. А ще острови Джарилгач, Бірючий, Тендровський, Джарилгацька та Ягорлицька затоки, Кінбурнська коса. Словом, є де відпочити і що побачити.

Тих, хто надає перевагу активному відпочинку, приваблює біосферний заповідник „Асканія-Нова”. Створена у 1898 році бароном Фрідріхом Фальц-Фейном заповідна ділянка з часом перетворилася на перлину Південної України. З 1998 року „Асканія-Нова” входить у систему біосферних резерватів ЮНЕСКО. Тут збережено єдину в Європі ділянку первинного типчаково-ковилового степу, а дики, свійські та гібридні тварини, яких утримують у природних умовах, роблять заповідник надзвичайно привабливим, особливо для дітей.

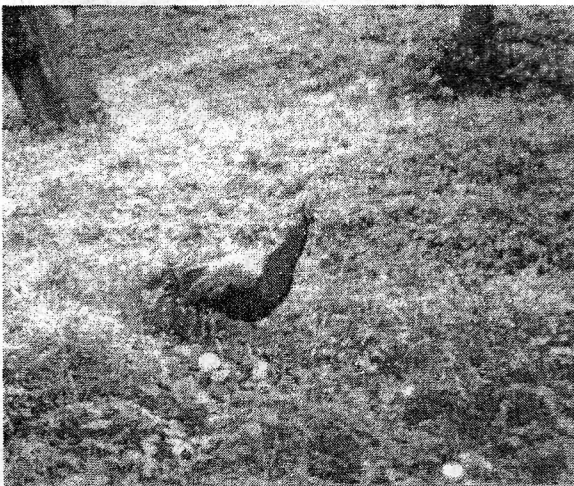
Але мало хто знає, що в Херсонській області знаходиться найбільша в Європі пустеля – Олешківські піски. За інформацією Цюрупинського степового філіалу УкрНДЛісоагрономеліорації, відкриті піски простягнулися на 150 кілометрів з півночі на південь, на 30 – із заходу на схід, понад

160 тисяч гектарів – від Каховки до Кінбурнської коси. Пустеля з'явилася тут понад півтора століття тому. Спочатку на цій території росла трава по пояс, та все змінилося після того, як барон Фальц-Фейн, засновник „Асканії-Нови”, завіз сюди величезні отари овець. Тварини поступово з'їли всю рослинність. Та що ще гірше, копитами вибили кореневу систему трави і „звільнили” піски. І хоча зараз бархани по периметру обсажені кримською сосною, всередині піски продовжують жити своїм життям і там досить небезпечно.

Особливо вважаючи на те, що в Олешківських пісках протягом п'ятидесяти років знаходився полігон Радянської армії, а потім – Міноборони України. Тому небезпечно там не стільки через піски й суховії, як через бомби, що знаходяться в пісках. Згодом, коли піски стануть безпечними, тут, можливо, зроблять заказник – все-таки місце унікальне.

В сагах (блюдеподібних

зниженнях) Олешківських пісків розташовуються солоні озера, пов'язані із підземними та слабо протічними водами. Іноді така вода на радість відпочиваючим пробивається з-під землі гарячим фонтаном, де можна миттєво занурившись, відчути на собі дію гарячих гейзерів. Навіть дивно, що такий благодатний для курортників

край не має генерального плану забудови прибережної зони. Це видно хоча б на прикладі Залізного Порту, де знаходиться база відпочинку нашого університету: будують всі, хто має хоч клаптик землі. Якщо врахувати, що пляжна смуга все-таки не безрозмірна, важко собі уявити, що там робитимуть відпочиваючі через

пару років. Вже й так пішохідних доріжок до моря від табору немає, тому курортникам доводиться «лавірувати» поміж коровами і обозами палаточників, «шарахаючись» від одних до других. Могла б бути кращою і санітарна ситуація в селищі та на пляжі.

Стан доріг і транспортне сполучення в області теж викликають чимало нарікань, хоча зміни на краще все-таки є. Так,

повністю реконструйовано шлях до Залізного Порту (цікаво, яким же він був до реконструкції). Про якусь регулярність автобусного сполучення говорити не можна навіть в пік сезону. Дещо знімають напругу приватні маршрутки, та деякі з них в такому стані, що дивуєшся, хто міг випустити їх на дорогу.

Але все-таки море тут дуже гарне, відкрите, тепле, і це найголовніше. Саме тому безліч туристичних агентств везе сюди безліч відпочиваючих. І далеко не всі з них мають, як „водники” свою базу. „Водник” – це триповерховий будинок, на першому поверсі якого знаходяться адміністративні кімнати, а на другому-третьому – проживають у дво- та трикімнатних номерах курортники. Відпочивають тут не лише працівники і студенти НУВГП, частину путівок адміністрація реалізує на місці, направляючи отримані кошти на потреби бази. Дивує, що ні в корпусі, ні на корпусі не вказано, що це база НУВГП, ніяких тобі стендів про університет чи про Рівне. На базі працює їдальня, отож всі, хто придбав путівку в університеті, тут харчуються.

Недалеко знаходиться базар, де продаються різноманітні овочі-фрукти, річкові морепродукти. Досить великою (і досить впорядкованою) є територія „Водника”. В зв'язку з цим виникає запитання (насамперед у студентів), чи не можна знайти тут місця для палаток студентів, котрі б проходили практику в цьому цікавому і перспективному для майбутніх працівників водного господарства краї і для яких побутові зручності все-таки не мають такого значення, як для людей більш похилого віку.

До речі, як зауважила адміністрація бази, з початку червня і у вересні тут охоче приймали б наших відпочиваючих, якби їх направляв університет. Погодні умови і можливості персоналу цілком дозволяють.

Може про це варто подумати студентському профкому і студентському парламенту?

Насамкінець залишається лише подякувати тим, хто будував і розвивав цю базу

попри всі труднощі й негаразди, побажати, щоб й надалі вона стала все кращою і тут могло оздоровитися якомога більше наших працівників та студентів. Адже відпочинок у „Воднику” (беручи до уваги навіть вирахування податку на прибутки у вигляді повної вартості путівки) обходиться все-таки вдвічі дешевше, ніж за путівкою, придбаною через туристичне бюро.

Людмила БОРИСЕНКО